

בש"פ 7273/21 - איגור קפלונוב, רון גולדצמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7273/21

לפני:

כבוד השופט ע' גרוסקופף

העוררים:

1. איגור קפלונוב
2. רון גולדצמן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
במ"ת 11354-09-21 מיום 28.10.2021 שניתנה על
ידי כב' השופט נסר אבו טהה

תאריך הישיבה:

י"ב בכסלו התשפ"ב (16.11.2021)

בשם העורר 1:

עו"ד נס בן נתן

בשם העורר 2:

עו"ד עדי בוקר; עו"ד יוסי בוקר

בשם המשיבה:

עו"ד אופיר ביתן

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט נסר אבו טהה), במ"ת 11354-09-21 מיום 28.10.2021, במסגרתה הורה על העברת שני העוררים למעצר בפיקוח אלקטרוני.

בתמצית, העוררים, יחד עם נאשם נוסף (הנאשם 3 בכתב האישום. להלן: הנאשם הנוסף) מואשמים בביצוע עבירות אינוס ומעשה סדום בקטינה, וכן בפגיעה בפרטיותה, וזאת בשל אירוע שהתרחש בשנת 2015. על פי האמור בכתב האישום, הקטינה, אשר הייתה אז בת 14.5, ברחה מפנימייה בה שהתה, חברה לנאשם הנוסף, והגיעה איתו לחדר במלון. שם, סיפק לה הנאשם הנוסף סם מסוג "קוקאין", וכן אלכוהול, ולאחר מכן קיים עימה יחסי מין. בהמשך, הצטרפו העוררים, ואף הם קיימו יחסי מין עם הקטינה, כאשר הדבר נעשה ללא הסכמתה החופשית ותוך ניצול היותה במצב המונע ממנה לתת הסכמה חופשית. בית המשפט קמא קבע, כי קיימות ראיות לכאורה, ואולם העיר כי ראיות אלה "בכל הקשור למודעות המשיבים ביחס לגילה של המתלוננת ולמצבה ההכרתי אכן, לוקה באי אלו פגמים". דומני, שמכך משתמע כי גם בית המשפט קמא היה ער לקיומה של חולשה ראייתית ביחס לשאלת מודעות העוררים לנסיבות בהן הייתה הקטינה מצויה, ואף הביא עניין זה במסגרת שיקוליו עת הורה על העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני.

באי-כוח העוררים הרחיבו בטיעוניהם ביחס לראיות הקיימות בתיק, ואולם עיקר בקשתם הייתה להקל בתנאי המעצר כך שחלף מעצר בפיקוח אלקטרוני, יקבע כי העוררים ימצאו במעצר בית לילי, תוך שתינתן להם אפשרות, כבר בשלב זה, לחזור לעבודה.

לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים הגעתי למסקנה כי ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר חלף מעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת בהינתן השיקולים הבאים:

א. האירוע בו מדובר התרחש לפני כ-6.5 שנים. מאז האירוע, לא נפתח כנגד העוררים כל תיק פלילי, ואף לא הוגשה כל תלונה אחרת נגדם. יצוין, כי זהותם של העוררים פורסמה בכלי התקשורת, ואולם לא הוגשו בעניינם תלונות נוספות - עובדה התומכת בטענתם כי החשש שהיו מעורבים באירוע דומה הוא נמוך.

ב. לעורר 1 אין עבר פלילי כלל, ואילו לעורר 2 עבר פלילי מינורי, הקודם לאירוע ואשר לא נטען לגביו כי יש לו רלוונטיות.

ג. התפקוד התעסוקתי והחברתי של העוררים נורמטיבי. שניהם עובדים בעבודות מסודרות, ומנהלים אורח חיים תקין.

ד. לא ניתן להתעלם מהחולשה הראייתית הקיימת בתיק, בעיקר ביחס ליסוד המודעות כמפורט לעיל. אכן, כפי שהבהיר בית המשפט קמא, זהו אינו השלב לנתח לעומק את חומר הראיות. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שקיימים בתיק פערים ראייתיים, אשר יחייבו בירור בהליך עצמו, והמכרסמים בשלב זה במידת המסוכנות שניתן לייחס לעוררים בשל כתב האישום עצמו.

בהינתן כל אלה, סבורני כי רמת המסוכנות הנשקפת מהעוררים לעת הזו אינה כזו המחייבת מעצר בפיקוח אלקטרוני, ונראה כי ניתן לאיין את המסוכנות הנגזרת מחומרת כתב האישום באמצעות הטלת מגבלות פחותות, כפי שהוצע על ידי באי-כוחם.

לאור זאת, הריני לקבל את הערר, במובן זה שחלף הקביעה כי העוררים יימצאו במעצר בפיקוח אלקטרוני במקומות שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא, הם יימצאו במעצר בית לילי בלבד במקומות האמורים, וזאת בין השעות 22:00-06:00, ובפיקוח אחד המפקחים שנקבעו.

ההפקדה כספית שנקבעה על ידי בית המשפט קמא תוגדל לסך של 15,000 ש"ח לכל אחד מהעוררים, וכן יוגדלו ערבויות צד ג' לסך של 50,000 ש"ח. השלמת סכום הפיקדון וחתימה על הערבויות המעודכנות תיעשה בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע בתוך 7 ימים מהיום, כאשר הדבר לא יעכב את השחרור לחלופת המעצר. פרט לכך, יוותרו המגבלות האחרות שנקבעו על ידי בית משפט קמא בעינם.

מובהר בזאת, כי העוררים יהיו רשאים להגיש לבית המשפט קמא בקשות לשינוי כתובת והוספת ערבים - נושאים שלא נבחנו על ידי.

ניתנה היום, י"ב בכסלו ה'תשפ"ב (16.11.2021).

ש ו פ ט
